

stråling dog tillige efter almindelige erstatningsregler.

*Til § 27.*

Gældende lovs § 21.

Betænkningen side 58–60.

Bestemmelsen svarer i det væsentlige til gældende ret.

Efter Pariskonventionens art. 7 (e) kan en konventionsstat gøre transit gennem sit territorium betinget af, at den ansvarlige anlægsindehavers maksimale ansvarsbeløb forhøjes, dog ikke ud over det ansvarsbeløb, der gælder i den pågældende konventionsstat. Indtil nu har så vidt vides kun Frankrig gjort brug af denne bestemmelse.

NEA's styrelseskomité har den 29. april 1971 anbefalet, at konventionsstater ikke gør brug af bestemmelsen i art. 7 (e), før der har været foretaget en undersøgelse angående de problemer, en forhøjelse af maksimumsbeløbet medfører, enten af sagkyndige inden for NEA eller af den pågældende konventionsstat i samarbejde med de stater, der berøres af forhøjelsen af ansvarsbeløbet. Meningen med anbefalingen er i videst muligt omfang at undgå anvendelse af bestemmelsen.

Der har mellem de nordiske lande været enighed om ikke at gøre brug af bestemmelsen.

*Til § 28.*

Gældende lovs § 22.

Betænkningen side 60.

Bestemmelsen svarer i det væsentlige til gældende ret. Reglen i stk. 1, 2. pkt., hvorefter der sker en nedsættelse af den samlede hæftelse, såfremt ulykke sker under transport af nuklear substans, er dog som følge af en ændring af Pariskonventionen begrænset til tilfælde, hvor substans hidrørende fra forskellige anlæg transporteres sammen, og ulykken indtræffer, medens stoffet er i samme transportmiddel eller midlertidigt opbevares i samme nukleare anlæg.

*Til § 29.*

Gældende lovs § 31.

Betænkningen side 60–61.

Bestemmelsen svarer stort set til gældende ret. Der foreslås dog gennemført en udtrykkelig regel om, at erstatningerne, hvis skaderne overstiger det maksimale ansvarsbeløb, skal nedsættes med samme brøkdel. Endvidere har man under hensyn til mulighederne for de supplerende erstatninger af offentlige midler i henhold til Tillægskonventionen, udeladt en bestemmelse om, at justitsministeren skal fremsætte lovforslag om et evt. statstilskud til betaling af krav, der ikke dækkes af anlægsindehaveren.

*Til § 30.*

Gældende lovs § 23.

Betænkningen side 61.

Bestemmelsen svarer til gældende lovs § 23, stk. 1 og 3. Reglen i § 23, stk. 2, er udgået som følge af en ændring af Pariskonventionen.

*Til § 31.*

Gældende lovs § 24.

Betænkningen side 61–62.

*Stk. 1, 1. pkt.* svarer til gældende lovs § 24, stk. 1, idet dog forældelsesfristen er fastsat til 3 år i overensstemmelse med reglen i Tillægskonventionens art. 7. Reglen i *stk. 1, 2. pkt.* er ny og indsat for at give personer, der har krav mod anlægsindehaveren i henhold til § 25, en rimelig tid til at fremsætte kravet over for denne, jfr. nærmere betænkningen side 61–62.

*Stk. 2* svarer til gældende lovs § 24, stk. 2, idet dog forældelsesfristen for så vidt angår skade forårsaget af nuklear substans, som er blevet ulovligt fjernet, tabt eller opgivet, er ændret således, at fristen i overensstemmelse med hovedreglen regnes fra ulykken. Det er samtidig bestemt, at forældelse senest indtræder 20 år efter fjernelsen m. v.

*Stk. 3* svarer ganske til § 24, stk. 3, i den gældende lov.

*Til § 32.*

Gældende lovs § 25.

Betænkningen side 62–63.

Paragraffen er ændret i forhold til lovudkastet i betænkningen.

Reglerne i *stk. 1 og stk. 2, 1. pkt.* svarer ganske til gældende lovs § 25, 1. pkt., og betænkningens udkastets § 30, 1. og 2. pkt.

I *stk. 2, 2. pkt.*, bestemmes – ligesom i gældende lov og betænkningens udkastet – at der kan godkendes særskilt forsikring for transport af nuklear substans.

I betænkningens udkastet er herudover optaget en bestemmelse om, at der kan godkendes forsikringer, der er begrænset til et bestemt beløb pr. anlæg for et givet tidsrum. Årsagen hertil er, at det ikke er muligt at opnå en forsikring, der fuldt ud dækker indehaverens ansvar efter konventionen (et bestemt beløb *pr. ulykke*). I betænkningen side 63 anføres, at der heller ikke kan opnås forsikringsdækning for skade ved ulykker, der skyldes nuklear substans, som er blevet ulovligt fjernet, tabt eller opgivet, og som indtræder mere end 10 år efter fjernelsen, tabet eller opgivelsen. Efter det oplyste er det endvidere ikke muligt at få forsikringsdækning for skader, forårsaget af en ulykke, der *indirekte* skyldes de i § 19, stk. 2, nævnte om-